

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

סנהדרין דף מ"ח ע"א

צע"ף של אשה שטמא מדרס, ונתנו לספר תורה, מאמתי נטהר מטומאת מדרס?

כשנתנתו ולא כרתו	כשכרכתו ולא נתנתו	
מועיל ¹	לא מועיל	לאביי
לא מועיל	לא מועיל ²	לרבא ורב חסדא

בנין שעל הקבר שהוסיף בו דימוס אחד לשם מת, האם נאסר בהנאה?

כשלא קבר שם מת	כשקבר שם מת	
נאסר	נאסר	לאביי
לא נאסר	נאסר ³	לרבא

לאביי ורבא במה נחלקו התנאים דלהלן?

תנא קמא	ר' מאיר	ר' נתן	
תופס רק הראוי לו	מספקא ליה	תופס הכל	לאביי דהזמנה מילתא
מוחל בזיונו ליורשיו	מספקא ליה	אינו מוחל בזיונו ליורשיו	לרבא דהזמנה לאו מילתא

סנהדרין דף מ"ח ע"ב

במה נחלקו רבנן ורשב"ג בפרשיות תפילין שנתן עליהן עור טהור שלא עובד לשמו? [תד"ה אע"פ].

רשב"ג	רבנן	
הזמנה מילתא היא	הזמנה לאו מילתא היא	לרש"י ⁴
הזמנה לאו מילתא היא	הזמנה מילתא היא	לר"ת ⁵

¹ ועי' בתד"ה נתנו, שהעמיד בתחילה שמיירי בדאיכא שינוי מעשה, ולסוף סיימו דיחוד בדיבור אם תופס את החפץ בשעת ייחודו מועיל. ומה שנקט אביי אורג בגד למת הוא לאו דוקא, ואשמועינן דלרבא אפי' בכה"ג לא מועיל.

² ובזה הקשתה הגמ' למה צריכים גם נתנו, תסגי בכרתו דהוא מעשה, ותירצה שבלא הזמנה – בכריכה בלבד – י"ל שאקראי בעלמא הוא ואינו מועיל.

³ והקשתה הגמ' דאם רק בכה"ג נאסר, א"כ מדוע ג"כ צריך שהוסיף דימוס לשמו. ותי' הגמ' שאכתי איכא נפק"מ אם אח"כ פינה משם את המת, שאז אם הוסיף דימוס לשמו אסור בהנאה, [אמנם גם באופן זה אם מוציא את אותו דימוס שהוסיף יהיה מותר בהנאה.

⁴ פי', שיטת רש"י שרבנן ס"ל שהזמנה לאו מילתא ולא איכפת לן בה – ולכך לא צריך לעבד לשמה, ואילו רשב"ג ס"ל שצריך להזמין לשמן – דהזמנה מלתא היא.

⁵ ס"ל להיפך, דלרשב"ג צריך דוקא עיבוד מפורש לשמה, ולא סגי במה שהזמין בלבד – דהזמנה לאו מילתא היא. ורבנן ס"ל שהזמנה מילתא היא – ולכך לא צריך לעבדן לשמן.